

„Műláb nélkül senkinek sem kellek“

Pohán József bevárja fölggyógyulását ötödik öngyilkosságából. — Aztán újra megpróbálja a halálbamenekülést

(A Magyarország tudósítójától.) Rövid hír a köznyomatásban: »Harmadszor ugrott a Dunába, de a rendőr kimentette.«

Munkás ucca 9. Itt lakik és ideszállították vissza legújabb öngyilkossága után **Pohán József**et, aki esükönys kitartással, szívós elszántsággal egyszer, kétszer... ötször próbálkozik meg eltűnni innen örökre, elmenni oda, ahol nem kell műláb, ahol talán még az a csoda is megtörténhetik, hogy az a hülsen balláb vissza talál szomorú gazdájához.

Munkás ucca 9! Emeletes sárga ház. Udvara göröngyös, piszkos. Sötét, roskadozó lépcső hajlik fel az emeletre. A kapualjban kifestett arcok leselkednek még most is a kora délelőtti órákban is. Benyitunk az első emelet tizenyoleba. Gőzös, penészes szag, áporodott illat csapódik az arunkba. Szék, nedves konyha, a benyitásban három-négy ágú, mindegyikben két-két borzas, csapzott hajú fej. Pihennek. Az éjszaka farszátó.

Egy mankó botorkál élém. **Pohán József**, 25 éves rokkant.

Elérkeztünk hozzá szennyes folyosók, lucskos sikátorokon keresztül. Kabátban van, sapka a fején. Didereg. *A Duna vize hideg.*

Nereven bámul maga elé, amikor megkérjük mondja el, mi az, ami annyira értéktelenné teszi előtte az isten ajándékát és miért nem nyugszik bele a változhatatlanba? Próbáljon meg élni.

Hosszas biztatás után kezd csendesen mondókájába:

— Hogyan lettem rokkant? Az maradjon az én fikkom. 5 elemi iskolát végeztem, kocsis lettem,

hallábamam tértig elvesztettem.

Ez minden. 1917 óta legetem életemet. Napokig koplalom, hogy aztán ehesek valamit. *Senkittől sem képek egy krajcár segítséget sem.* Apám el ugyan, szegény napszámos, aki így is nehezen tudja eltartani nagyszámú testvéreimet. A szegren nem engedi,

hogy hozzaforduljak. Megpróbáltam már mindent, de így műláb nélkül senkinek sem kellek. A hárommillió műláb pedig csak álom lehet számomra. Nem vagyok háborús rokkant, így rokkantdíj sem jár. Néha kiállok az uccára holtrészegen koldulni, mert józan állapotban lesülne a bőr az arcomról. Ilyenkor aszutan a rendőrrel gyűlik meg a bajom, igazolvány hiányában.

Háromszor voltam már a toloncházban.

Üldöz engem mindenki. Kérdezi-e még ezután, mi vitt engem annyiszor az öngyilkosságra?

Háromszor ugrottam a Dunába és kétszer vágtam fel az ereimet.

Látja ezeket a hegedő sebeket?

Lassan húzza fel szakadozó kabátja ujját, az ütőd körül régi vörös farradás húzódik, az újabb sebeket piszkos sárgapasz takarja. Heves közmozdulattal rántja le az egyiket, mély nyílt véres seb látszik.

— Nem sikerült egyszer sem, — folytatja lemondóan — de nem nyugszom bele. Igérem, hogy

legközelebb ügyesebb leszek.

Tapasztalt öngyilkos vagyok, de mondhatom, hogy az utolsó pillanatokban sem támadt fel bennem az életöszön. Tegnapelőtt este is, amikor a Dunába vettem magam, erős munkája volt velem az utánam ugró rendőrnek. Kettőn fogtak le a parton, hogy vissza ne ugorjak. És most mi a hasznom az életből? Egy nagy meghülessel ülök itt, megvárom amíg egészséges leszek és

aszutan kezdem előlről.

Nevetés, viháncolás szakította félbe a beszédet. A belső szoba női lakói, lassan kibújtak ágyaikból és lopva odasettenkedtek körénk, hiányos öltözeteikben. Az ő szemükben úgy látszik mulatságos az az ember, aki elkészül menni innen, mert szegyet kalduzni azzal a féllábalal.

„Ha erős a hite, mindenki meggyógyul“

Az ügyész elejtette a kuruzslás vádját Lachvicska „delejező“ ellen
A tanuk szerint mindig ingyen gyógyított

(A Magyarország tudósítójától.) Ez év január 28-án detektívek jelentek meg **Lachvicska László** 37 esztendő magánbiztviselő retekucci lakásán. A detektívek tettenérték **Lachvicskát**, aki — a betegek állítása szerint — *delejezett vízzel, vattával, valamint delejezett disznózsírral gyógyítottatott.*

Terjedelmes jelentést adtak be a főkapitányságra az esetről, amelynek tanúsága szerint **Lachvicska mindenféle betegség gyógyításával foglalkozik** és gyógyszerül vizet, sertészsírt és vattát használ, amelyet használat előtt „megdelejez“.

A delejezés akkért történt, hogy **Lachvicska** az említett dolgok fölé tartotta jobbkezét mintegy ötperenyi ideig, miközben imát mondott, hogy a keze alatt levő dolgok magukba szívják a kezéből kisugárzó delejességet. Az így megdelejezett dolgokat szolgáltatta ki azután betegeknek **Lachvicska**, akik ettől — mint ahogy a betegek maguk állítják — meg is gyógyultak. A detektívek az emberek egész tömegét találják **Lachvicska** lakásán, köztük a jobb társadalmi osztályhoz tartozók közül is többeket.

A főkapitányságról a följelentés átkerült a budapesti büntetőjárásbíróaságra, ahol

kuruzslás címén ma vonták felelősségre a magánhivatalnokot.

— Mi a foglalkozása? — adta fel a kérdést az eljáró **Gráf Elemér** büntetőjárásbíró a vádlottnak.

— *Most masször vagyok, — jelentette ki a vádlott — gimnáziumi érettségim van.*

Ragályos betegségeknek nélkülözhetetlen a

Lysosform

— Az a vád ön ellen, folytatja a bíró — hogy orvosi és gyógyszerési oklevél nélkül betegeket gyógyított, nekik gyógyszert adott és ezért pénzt fogadott el.

— Egyáltalán nem vagyok bűnös, — válaszolta **Lachvicska**, — *gyógyszert soha nem adok senkinek.* Gyógyítani azonban gyógyítok, mindenféle betegség meggyógyítása hatalmamban van.

A gyógyítást vízzel, vattával és sertészsírral eszközölöm, amelyeket megdelejezek. Hivatás szerintem nem üzöm a gyógyítást, több orvossal egyetemlegesen kísérletezem s orvosi ellenőrzés mellett dolgozom. Ez az én legszebb passzióm: a betegeket meggyógyítani és fájdalmaiktól, betegségeiktől megszabadítani.

— **Vass József** miniszter úrhoz is kérvényt adtam be, — folytatja azután **Lachvicska**, — melyben kértém a minisztertől, hogy

bocsássa rendelkezésemre **Csonka-Magyarország ötven legsúlyosabb tüdőbetegét**

és én minden gyógyszer nélkül meg fogom őket gyógyítani.

— Mert mi az én módszerem? Az, hogy masszírozok. *Masszírozom az ideggöpcpontokat. A delejezem a vattát, a vizet és a disznózsírt és visszaadom betegeimnek azzal, hogy: használják.* Kénytelen voltam áttérni a masszörpályára, hogyha már gyógyítani nem engednek. Nagyon bánt engemet az, hogy amikor jót akarok tenni, ezért a bíróság elé hurocolnak. *A masszírozásom a belőlem kiáradó delejes erővel történik és gyógyít.*

Lachvicska kihallgatása után a lakásán talált betegek közül

három tanu kihallgatását

rendelte el a járásbíró.

Az első tanu **Bayer Oszkár**né, kereskedelmi alkalmazott neje. *Súlyos neuraszténidában szenved.* **Lachvicska** keze gyógyítottta.

— Semmivel nem gyógyít ez a jó ember — mondotta az asszony vallomásaiban — *csak a két kezét teszi a fejemre és a kezemre, soha semmiféle gyógyszert nem adott nekem, csak*

az általam vitt vattát delejezte meg, de ezért se fizettetett semmit. Nála senki nem fizet egy krajcárt sem, mert

Lachvicska úr nem fogad el semmit.

Egy rokonom ajánlotta őt, aki szintén spiritalista,

A vádat képviselő **Kemény Győző** dr. ügyési megbízott kérdéseire, hogy minek ajánlották **Lachvicskát**, orvosnak, masszírozónak vagy spiritalistaként, az asszony azt válaszolja, *hogy olyannak, aki hittel gyógyít.*

— *Ha erős lesz a hitem, meagyógyulok.* Mindent meggyógyít, mindent, de mindent, — hajtogatta ezután az asszony.

Az ügyési megbízott erre megkérdezte, hogy ha nem fogad el semmit, hát miből él,

Lachvicska erre közbeszólt:

— *Magánhivatalnok vagyok.*

— En azután — folytatta az asszony vallomását — nagyon sokaknak ajánlottam, mint *díjmentes, tökéletes gyógyítót.*

Ha erős a hite, mindenki meggyógyul.

A következő tanu a **Zeneakadémia** egyik rendszer tanárának felesége. Előkelő társaságban hallotta először, minő sikerrel gyógyítja betegeit **Lachvicska**. *Vidéken lakó édesanyja nagyot hall.* Végigjárták vele a leghíresebb professzorokat, *senkisem tudott édesanyján segíteni.* Ez év januárjában elment vele **Lachvicskához**, aki tekintettel nagy pacienturájára, *február-márciusra jegyezte elő az öregasszonyt.* A tanu is azt állítja, hogy

Lachvicska semmiféle díjazást nem kér.

Már az előszobában mondogatták az ott ülő betegek:

— *Ne is merészeljen senkise adni egy fillért se, mert azt a beteget kiutasítja és gorombásokodik vele.*

Domonki Lajos folyamfelügyelő december elseje óta minden héten egyszer járt **Lachvicskához**. *Kezdetben delejes vízzel gyógyította.* ezzel kellett homlokát mosogatnia, azután rátértek a delejes vattára, majd a delejes zsírral. Sem a delejes víztől, sem a delejes vattától, sem a delejes zsírért

semmit nem fizetett.

Nem is ajánlott fel díjazást, mert tudta, hogy nem szabad fizetni.

— *Esztendőnk óta súlyos beteg vagyok. — mondotta a tanu — állandóan szédülési rohamaim vannak.* Az utóbbi időben már járni sem tudtam. Most, mint méltóztatnak látni, előjtem a tárgyalásra és szédülési rohamaim is abbamaradnak, mert segített rajtam **Lachvicska** úr. Mostanában azzal gyógyít, hogy *hágerincemet kell kengetni delejes disznózsírral.*

A tanu vallomása közben **Lachvicska** megjegyzi, hogy *pénzt nem fogad el, mert tudja, hogy ez kuruzslás lenne, már pedig maga is*

tizennyé esztendőig rendőrfelügyelő volt.

— *Csak az fáj nagyon, — mondotta — hogy míg élnék Angliában és Franciaországban egyetemi tanszéke van ennek a gyógyítási módnak, addig idehaza üldöznek engem.* De nagyon jól tudom, honnan ered ez.

Kedves jelenet következett ezután. A vádat képviselő **Kemény Győző** dr. ügyési megbízott az előző tanu vallomásán mosolyogni kezdett, míg a teremben jelenlévő paciensek egyike

formálisan rendreutasította az ügyési megbízottat:

— Ne tessék nevetni — szólt — én nagyon sokat tudnék mesélni, hogy minő csodákat művelt **Lachvicska** úr.

Az ügyési megbízott kijelentette, hogy mivel *beigazolást nem nyert az,* hogy **Lachvicska** a gyógykezelésért honoráriumot kötétt volna ki vagy fogadott volna el és mivel úgy látszik, *tiszta emberbaráti szeretetből avagyítia pacienseit, a vádat elejté.*

A járásbíró azután a jól öltözött, intelligens arcú **Lachvicska** ellen

megszüntette az eljárást.

Lachvicska híveitől körülvéve győzelmesen vonult ki a törvényszék épületéből.

Lázás betegeknek

gyors enyhülést ad, ha az orvos által ajánlott törzsbegöngyölésnél a borogató vízbe egy evőkanál valódi

DIANA
SŐSBORSZESZT
öntenek.

Kis üveg ára 16 500 K
Közép üveg ára 48 000 K
Nagy üveg ára 96 000 K

KAPHATÓ MINDENÜTT!